

Podzimní nálada - Přenosilová, Yvonne

Švestková alej promodrala,
v trávě se válej jabka zralá,
bouchnout mně jedno do čela,
ó já, já bych s chutí brečela.

Na podzim, když jdu po aleji,
jdu pokud možno pomaleji
i když mi nikdo nevěří,
ó já, čekám až jabko udeří.

Někomu bídě z podzimu je,
někdo si klidně podzimuje,
mně žádné múry netlačí,
někdy si s citem zapláčím, ó já, ó já, ó já.

Na podzim, když jdu po aleji,
jdu pokud možno pomaleji
i když mi nikdo nevěří,
ó já, čekám až jabko udeří.

Někomu bídě z podzimu je,
někdo si klidně podzimuje,
mně žádné múry netlačí,
někdy si s citem zapláčím, ó já, ó já, ó já.

Na podzim, když jdu po aleji,
jdu pokud možno pomaleji
i když mi nikdo nevěří,
ó já, čekám až jabko udeří, já, ó já, ó já...